

La propaganda de DA

La propaganda no és només l'activitat d'explicació pública destinada a fer conèixer alguna cosa, buscant de convèncer sobre les seves virtuts.

En la política andorrana la propaganda del Govern és una cosa molt més tèrbola: és un discurs que intenta tancar de manera irracional opcions que haurien de ser analitzades.

És la gran capacitat que té Antoni Martí i els seus propagandistes de negar als interlocutors polítics qualsevulla investigació o debat.

La propaganda de DA necessita que el Consell General falli estrepitosament en la seva obligació de controlar el Govern i que els mitjans de comunicació també fallin en la seva missió d'oferir una anàlisi racional de les opcions que hi ha en determinades qüestions d'interès general. I gairebé està aconseguint una cosa i l'altra.

Ja fa molt de temps, quatre anys i mig, que estem sotmesos a aquesta propaganda reiterativa i al silenci dels que l'haurien de rebatre, al Consell General, o deixar en evidència, als mitjans de comunicació.

Propaganda és fer els comptes del retorn del Cirque du Soleil pel broc gros i deixar-ho dit com una veritat absoluta que no admet argumentació discrepant.

Propaganda és afirmar a bombo i platerets que hi ha desenes de milions d'euros que arriben per la via de l'obertura de la inversió estrangera i deixar-ho dit com una altra veritat absoluta que no admet discussió quan s'està amagant les xifres reals del tancament d'empreses i activitats i de la marxa d'Andorra de moltes famílies.

I propaganda a l'engròs tindrem dijous vinent quan al matí el cap de Govern es dirigeixi al Consell General per expressar la seva orientació política. Una orientació que, de ben segur, estarà afitada per la "valentia" i la tisora.

José Ignacio Torreblanca escrivia dimecres passat, 30 de setembre, a l'edició d'*El País*, que la ciència política no és una ciència exacta tot defensant que a Espanya, en un moment en el qual les fractures s'encavalquen, convindria molt evitar el conflicte.

És ben evident, tornant a casa nostra, que l'encreuament de preferències "fa possible una democràcia plural i vibrant", en paraules del mateix Torreblanca.

No ens volem avançar al debat de l'orientació política del Govern que es farà divendres vinent al Consell General, però manifestem ja des d'ara el nostre gran escepticisme.

Convindria no insistir en l'ús de la majoria simple per dirimir

les diferències. Perquè una democràcia en la qual un grup polític pugui imposar-se a l'oposició per un vot és una situació que portarà al fracàs. Caldria caminar –ja ho deia en la roda de premsa del dia 22 de setembre, de la qual es feia ressò l'edició del BonDia del dia 23 de setembre– cap a un acord polític nacional en qüestions d'Estat. Però Antoni Martí i la seva propaganda van en direcció contrària.

Sabem que per governar i alternar-se en el poder, com exigeix el nostre sistema democràtic, n'hi ha prou amb una majoria parlamentària. Però per emprendre camins sense retorn que aspiren a canviar el rumb de la història d'Andorra es necessita majories no solament reforçades sinó també persistents.

Per això, l'ús polític de la majoria ha de ser compatible amb el respecte a la diversitat política.

Andorra s'assembla cada dia més a una societat dividida en la qual DA no dona solucions sinó que fa més fortes les fractures.

Caldria saber formular els objectius del país en aquest difícil moment que ens toca viure. Objectius que enforteixin i no afebleixin les posicions andorranes en la negociació de l'acord d'associació amb la Unió Europea, que eixamplin i no encongeixin el bloc polític dels que volem avançar cap al reforçament dels lligams d'Andorra amb Europa i contribuir al redreçament del país.